

PAGINA 11

KWARTAALBLAD VAN DE 11.11.11-BEWEGING

12/2008

CAMPAGNE
Waardig Werk
slaat aan

Noord-Zuidbeweging
houdt congres

AAN DIT NUMMER WERKTEN MEE:

EDUCATIECEL: Bart Demedts, Claire Bracke, Eddy Maes

PROVINCIALE MEDEWERKERS: Wanda Crepeele, Greet De Prins, Jeroen Dries, Valentien Goethals, Krista Kuppens, Pieter Lapeire, Iris Mangelschots, Lieve Missotten, Marion Schrijvers, Aagje Vandewalle, Liesbet Vanmechelen, Matthias Van Milders en Nele Verhaeghe

COMMUNICATIE: Corine Van Kelecom

FONDSENWERVING EN MARKETING: Dirk Peeters en Linda Sonck

CONCEPT EN REALISATIE:

Metronoom, Antwerpen

FOTO VOORPAGINA:

Luk Dombrecht

DRUK:

Druk In De Weer, Gent

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER:

Bogdan Vanden Berghe
Vlasfabriekstraat 11, 1060 Brussel

REDACTIE:

Pagina 11
Vlasfabriekstraat 11, 1060 Brussel
Tel. 02 536 11 16
Fax 02 536 19 02
e-mail pagina11@11.be
www.11.be

NATIONAAL SECRETARIAAT:

11.11.11
Vlasfabriekstraat 11, 1060 Brussel
Tel. 02 536 11 11
Fax 02 536 19 10

PROVINCIALE SECRETARIATEN:

11.11.11 ANTWERPEN
Patriottenstraat 27, 2600 Berchem
Tel. 03 281 06 62
Fax 03 281 06 89
e-mail antwerpen@11.be

11.11.11 LIMBURG
Pastorijstraat 40, bus 7,
3530 Houthalen-Helchteren
Tel. 011 87 14 80
Fax 011 85 14 93
e-mail limburg@11.be

11.11.11 OOST-VLAANDEREN
Dok Noord 5, 9000 Gent
Tel. 09 233 02 03
Fax 09 233 94 84
e-mail oost-vlaanderen@11.be

11.11.11 VLAAMS-BRABANT/BRUSSEL
Vlasfabriekstraat 11, 1060 Brussel
Tel. 02 536 11 53 of 02 536 11 33
Fax 02 536 19 01
e-mail brabant@11.be

11.11.11 WEST-VLAANDEREN
Hugo Verrieststraat 22, 8800 Roeselare
Tel. 051 24 06 13
Fax 051 24 08 39
e-mail west-vlaanderen@11.be

Overname van (delen van) artikelen
is toegestaan, mits bronvermelding.

Normaal voor de tijd van het jaar

Ooit was het kinderspel, toen ik 12 was. Lotjes verkopen voor 11.11.11 na de ceremonie aan het monument van de gesneuvelden. 41 jaar later en ik ben nog niet van de straat. Het is geen kinderspel meer. Maar wat dan wel?

8.00 u, Sint-Pietersstation. Een dakloze vrouw klimt op een stelling om mijn 11.11.11-vlag anders te draaien. 'Vecht mee tegen onrecht' was niet leesbaar. "En da moeten ze goe zien, meneer!" Ze geeft mij een halve euro.

10.00 u, Diksmuidestraat. Na vijftien deuren ben ik al mijn truffels kwijt.

Consumentenvertrouwen of niet, truffels verkopen.

14.00 u, Kwartelstraat. Een koppel staat vertrekkensklaar en ziet mij deur-aan-deur dichterbij komen.

"Ja, we hebben gewacht." En dat ik bedankt ben voor de moeite.

18.00 u, Sint-Pieterskerk. Terwijl de gelovigen zich warmen aan de liefde Gods, krijgen we achteraan in de kerk een kom soep. De koopliden worden verwend in deze tempel.

De kleine vreugdes van een 11.11.11-weekend. Zacht voor de tijd van het jaar.

Desondanks kruipt het kille besef langs mijn broekspijpen omhoog dat 11.11.11 intussen een traditioneel verschijnsel is. Zoals het vallen van de bladeren, Allerheiligen en de herfstvakantie. Sta je daar aan de deur met je middelbare leeftijd en een vaal rood hesje, met prentkaartjes, magneetjes en fluostiftjes. Allemaal voor geen geld. En dan beweer je dat je voor een firma werkt met de maffe naam 11.11.11. En dat de wereld daar beter van wordt, van de 5 miljoen die 11.11.11 bij elkaar wil harken. 5 miljoen, net genoeg om in Gent twee kilometer tramlijn te leggen. Twee kilometer betere wereld. En zo lopen er nog 20.000 gekken rond in Vlaanderen. Zot genoeg om voor luttele euro's overal aan te bellen. En de mensen vinden dat normaal. "Juist", zeggen ze dan, "t is weer 11.11.11".

Laten we hiervoor beducht zijn. 11.11.11 moet een statement blijven. Een gedecentraliseerde massamanifestatie van tegendraadse mensen. Onze hesjes zijn ze intussen gewend. Misschien moeten we volgend jaar op pad met zwemvliezen en groene pruiken. Ze mogen alles van ons vinden. Van naïef tot dapper. Maakt mij niet uit. Maar niet 'normaal', ook niet voor de tijd van het jaar.

BART DEMEDTS

Niet te missen in deze Pagina 11

- In het kielzog van de camera's.
Werken in Indonesië. p. 6

- 11.11.11 op de loop ...
... en andere creatieve activiteiten. p. 8

- Jos Geysels en het congres van 11.11.11. p. 14

Aan taaaafel!

Vlaanderen reageerde enthousiast op de oproep tot schaften op 24 oktober. In scholen en ziekenhuizen, op markten en redacties schoven mensen mee aan tafel voor waardig werk. Met als soundtrack het gekletter van vorken en messen of het geknisper van broodzakken.

FOTO RUDI HAESLAARS

ARME STUDENTEN

In enkele (hoge-)scholen en universiteiten stonden schaftacties op het menu. De VUB trok daarbij alle laden open en combineerde een werkbrigade met een interimkantoor voor schandalige jobs, een debat en een heus werkmansmenu in het campusrestaurant. De boerenworst met kool zal alleszins gesmaakt hebben na al die inspanningen. Ook in de Hogeschool Gent waarde een goed uitgeruste werkbrigade door het cafetaria. Jeroen Nachtergaele, hogeschoolstudent en comitélid: "Studenten beklagen zich vaak over het feit dat ze platzak zijn. Maar door een gebrek aan waardig werk hebben vele mensen in het Zuiden  cht geen geld."

DE KAAS OP DE BOTERHAM

Ondanks het slechte weer schoten op vele marktplaatsen schaft- en infostandjes uit de grond. Enkele gemeentes gaven aan hun schaftactie bovendien een persoonlijke touch. Zo was het comité van Overpelt aanwezig op een optreden van Monza. De concertgangers kregen schaftzakken mee. Met de inhoud daarvan konden de dorstigen zich laven en de hongerigen zich voeden, maar kregen ze ook de nodige *brainfood* in de vorm van campagne-info en pins. Monza-boegbeeld Stijn Meuris sloot zich graag bij de actie aan. In Lichtervelde vatten de actievoerders van 11.11.11 en ACV post aan het station. "Iedereen verdient graag de kaas op zijn boterham" was daar de slogan. Pendelaars en dagjesmensen kregen er een boterham met campagne-info als

beleg. Niet altijd even verteerbare kost, die getuigenissen uit het Zuiden.

IN DE SCHIJNWERPERS

De schafttijddacties van 11.11.11 kaderden in de eerste Internationale Dag voor Waardig Werk, waaraan meer dan 40 landen deelnamen. Op alle continenten vonden manifestaties plaats. Daarnaast hield men onder andere rondetafelgesprekken in Afrika en overhandigde men petitie en eisenpakketten in Zuid-Amerika. In Bulgarije zette het openbaar vervoer 'werk' letterlijk in de schijnwerpers, door de hele dag met de koplampen aan te rijden. Indonesië, Rwanda, Alaska, Rusland, Spanje ... Bijna nergens ter wereld ontsnapten de acties aan de (media)aandacht.

In Brussel plantten werknemers een gigantische gereedschapskist neer op het Schumannplein. Jose Manuel Barroso en Margot Wallström, respectievelijk voorzitter en vicevoorzitter van de Europese Commissie, betuigden hun steun door hun handtekening te zetten onder de petitie van de internationale 'Decent Work, Decent Life'-campagne. De Vlaamse en federale parlementariërs maakten op hun beurt persoonlijk kennis met de 11.11.11-schafttijd tijdens de eerste week van november.

Alles bij elkaar kregen rond de 80.000 mensen in Vlaanderen hun eten op de 11.11.11-placemat gepresenteerd. Werknemers zijn geen gereedschap: de wereld zal het geweten hebben!

CLAIRE BRACKE

• www.waardigwerk.be

In Overpelt deelde het comité schaftzakken uit tijdens een optreden van Monza. Boegbeeld van de groep Stijn Meuris schaarde zich achter de campagne en spelde meteen de pin op. FOTO KRISTA KUPPENS

"Het unieke aan 11.11.11 is haar **BREDE BASIS**"

FOTO DIRK PEETERS

Beiden hebben de voorbije weken allesbehalve stilgezeten. Bogdan Vanden Berghe, algemeen secretaris van 11.11.11, en Fatima Shabodien, directeur van de Zuid-Afrikaanse ngo *Women on Farms* beleefden de campagne van dichtbij. De laatste dag van Fatima's verblijf in België krijgen we ze eindelijk samen voor een gezamenlijke terugblik.

De stratenactie lijkt er, na een dipje vorig jaar, weer op vooruit te gaan. Hoe komt dat?

Bogdan Vanden Berghe. Ten eerste is het actiemodel van 11.11.11 natuurlijk van onschatbare waarde. Talloze comités met vrijwilligers, die in hun gemeenten van deur tot deur gaan en om concrete solidariteit met het Zuiden vragen, dat is uniek. Bovendien telde het weekend dit jaar drie dagen en hadden we het weer mee. Maar bovenal sloeg het thema goed aan. Waardig werk is ook hier een probleem, hoewel het zich op een andere manier manifesteert als in het Zuiden. Mensen erkennen dat en sympathiseren dus met onze campagne. Ten slotte zagen we dit jaar ook veel nieuwe gezichten bij de vrijwilligers.

Zonder waardig werk, geen waardig leven. Dit geldt overall ter wereld. Daarnaast viel me ook de creatieve strategie van 11.11.11 op. Het systeem met de comités leidt tot een zeer praktische solidariteit in plaats van een abstracte ver-van-mijn-bedshow. Weet je, één van de goeie dingen aan globalisering is dat het onmogelijk wordt problemen aan de andere kant van de wereld te negeren. Elk moment kunnen ze ook jouw problemen worden. Dat maakt de financiële crisis nu pijnlijk duidelijk. Het groeiende besef dat de hele wereld met elkaar verbonden is, vormt zeker een verklaring in voor de toename aan vrijwilligers bij 11.11.11.

Ik zou 11.11.11 typeren als een unieke mengeling van een ngo en een sociale beweging. Mensen zetten zich uit eigen beweging in, en de comités en de vrijwilligers vormen een grote achterban. Volgens mij zijn het immers niet alleen verkiezingen die een democratie maken, maar ook wat er tussenin gebeurt. Jullie campagnes, acties en comités zijn een prachtig voorbeeld van dat soort *empowerment*.

"Vlaanderen blijft solidair met het Zuiden, ondanks de financiële crisis."

BOGDAN VANDEN BERGHE,
ALGEMEEN SECRETARIS 11.11.11

Fatima, hoe heb jij als bezoeker de 11.11.11-campagne ervaren?

Fatima Shabodien. Ik stond inderdaad versteld van de universaliteit van het thema.

FOTO ERIC DE MILDT

Welke reacties kreeg je op je voordrachten?

Fatima. Ik was vooral verbaasd hoeveel voorkennis de meeste mensen op infoavonden hadden. Ze toonden zich heel geïnteresseerd in mijn verhaal. Ik denk dat nieuws uit Zuid-Afrika velen niet meer koud zal laten, nu ze het verhaal uit eerste hand gekregen hebben. Zo'n bezoek versterkt solidariteit, zonder twijfel. Het schept een persoonlijk band. Ook bij de vakbonden kreeg ik positieve reacties. Van een syndicale beweging die zo'n lange geschiedenis kent als de Belgische, kunnen wij als jonge vakbond veel leren. Ook al ontstond jullie beweging meer dan honderd jaar geleden en in andere omstandigheden, de nood aan waardig werk blijft dezelfde. We kunnen ook dingen leren van de structuur en strategie van 11.11.11 zelf. Hoewel veel dingen in Zuid-Afrika niet haalbaar zijn, kan het concept van de deur-aan-deuracties zeker aanslaan.

Bogdan. Er kwamen inderdaad veel positieve reacties. Ook van de media, die ons op een totaal andere manier benaderden dan tijdens de EPA-campagne. Zij zitten natuurlijk met hun neus op het nieuws en zien de relevantie van het thema in. Het klinkt wat cynisch, maar door de financiële crisis beseffen veel mensen dat er op sommige vlakken nood is aan globale regularisering. Op financieel vlak, maar ook wat betreft klimaat en arbeid.

Hoe verloopt de samenwerking met de vakbonden?

Bogdan. Het is niet altijd gemakkelijk, omdat er geen traditie van samenwerking is. We zijn het niet op alle vlakken 100% eens, maar we focussen op de raakvlakken. De vakbonden zijn oprecht geëngageerd, dat is alvast fantastisch.

Fatima. In Zuid-Afrika is het niet zo ongewoon dat ngo's en vakbonden samenwerken in een campagne. Beide sectoren moeten zich even flexibel en dynamisch opstellen als de problemen waarmee ze geconfronteerd worden. Het is wel bewonderenswaardig dat vakbonden met een verschillend gedachtegoed zich nu in deze campagne verenigen. *It makes sense, doesn't it?* Het is ons uiteindelijk allemaal om waardig werk te doen. Waardig werk overstijgt de werkvloer, het gaat over hoe de wereld gestructureerd is.

Welke voordelen biedt deze samenwerking voor 11.11.11?

Bogdan. De vakbonden hebben een gigantische achterban. Dit geeft ons dus de kans om onze boodschap ook naar die basis te communiceren, en omgekeerd hebben zij aan de 11.11.11-achterban een nieuw publiek. Politiek gezien kunnen we onze contacten uitwisselen. Door die te combineren kunnen we een verschil maken. Tenslotte hoop ik dat ook de lokale werking er baat zal bij hebben. Door samen te werken vinden nieuwe mensen wellicht de weg naar vrijwilligerswerk voor 11.11.11.

EDDY MAES EN CLAIRE BRACKE

Actieweekend was een voltreffer

Voor een definitief cijfer is het nog te vroeg, maar we kijken terug op een bijzonder geslaagde 11.11.11-actie. In vergelijking met 2007 vertonen de opbrengsten een positieve tendens. Onze vaste schenkers groeien sterk. Ook over de afgelopen straatactie is de teneur overwegend positief. We verwachten een stijgende opbrengst dankzij de inzet en het enthousiasme van de vrijwilligers. Alleen voor de giften op de nationale rekening is het afwachten. Onze resultaten tonen aan dat de opbrengst beter is dan in 2007 en we hopen op een nieuw record. Van harte bedankt!

"Waardig werk overstijgt de werkvloer. Het gaat over hoe de wereld gestructureerd is."

FATIMA SHABODIEN,
DIRECTEUR WOMEN ON FARMS

FOTO LEEN VERWIJET

• www.11.be/11

Bogdan Vanden Berghe: 'De vakbonden zijn oprecht geëngageerd. Door onze achterban en contacten te combineren kunnen we samen een verschil maken.' FOTO DIETER TELEMANS

Arme tweeverdieners

In oktober reisde Corine Van Kelecom, coördinator communicatie bij 11.11.11, met journalisten van VRT, De Standaard en Visie naar Indonesië. Daar ontdekten ze hoe werknemers daar de eindjes aan elkaar proberen te knopen.

Werken doet zowat iedereen die ze op hun reis ontmoeten. Dat ze daarvan niet rijk zullen worden, staat vast. Of hun loon volstaat om te overleven, is een constante bezorgdheid. Op hun eerste dag in Batam, een eiland ten zuiden van Singapore, maken ze via de Indonesische vakbond KSBSI kennis met Tuti.

ONDERAAN DE LOONLADDER

Tuti is bijna dertig en werkt bij het assembleerbedrijf PT Leo. Ze test er dag in dag uit de meest uiteenlopende modellen van transformatoren. Ze werkt reeds zes jaar bij het bedrijf en toch heeft ze geen vast contract. Ze is één van de vele arbeidsters die altijd opnieuw een tijdelijk contract van zes maanden krijgen. Sinds 2004 bestaat er in Indonesië een wet die tijdelijke arbeid aanmoedigt. Overal ontmoeten we werknemers die vroeger een vast contract hadden maar sinds de invoering van de beruchte wet enkel een tijdelijk contract aangeboden krijgen. Zo zijn ze makkelijker te ontslaan, te vervangen en vooral: goedkoper. Met zo'n tijdelijk contract ont-

breekt het Tuti niet alleen aan werkzekerheid. Ze blijft ook helemaal onderaan de loonladder bengeven. Indonesië legt de minimumlonen per regio vast. De laagste liggen rond de 750.000 roepia's (of zo'n 55 euro) per maand. In Tuti's regio ligt de grens op 960.000 roepia's (70 euro) per maand.

MET BOLLE BUIK AAN DE DEUR

Tuti krijgt al jaren het minimumloon, en geen roepia meer. Tenzij ze overuren klopt. Iedere week hoopt ze op die broodnodige overuren, want die krijgt ze extra betaald en geven haar net dat kleine extraatje dat zij en haar gezin nodig hebben om rond te komen. Helaas is de economische recessie ook in Indonesië voelbaar en zijn er daardoor minder overuren. Een ramp voor Tuti en haar collega's die deze overuren nodig hebben. En dan mag Tuti zich nog gelukkig prijzen. Heel wat bedrijven schrijven vrouwen af eens ze halverwege de twintig zijn. Ze zijn dan al vele jaren aan het werk, worden mondig, eisen wat meer loon, en zouden zwanger kunnen raken. Het bedrijf waar Tuti werkt deed niet moeilijk toen ze zwanger werd. Maar veel van haar vriendinnen verloren hun job. Zij staan voor de onmogelijke taak om, eens de twintig voorbij, een andere job te vinden. Vrijwel allemaal komen ze in het informele circuit terecht, als straatverkoopster of huishoudster.

TWEEKAMERWOONST

Tuti's man Andy werkt noodgedwongen als dagloner

BOVEN: Door een systeem van krediet-groepen kunnen deze vrouwen investeringen doen, en zelf instaan voor een hoger loon. De interest op de kredieten bedraagt slechts 1,5%, terwijl die op de privémarkt gemakkelijk tot 18% kan oplopen.

FOTO TIMKE D'HAESSE

in de bouwsector. Daar is gelukkig nog veel werk. In Batam bijvoorbeeld, een vrijhandelszone dicht bij Singapore, wordt er veel gebouwd. Bedrijven zien er heil in om zich hier te vestigen. Geen belastingen, interessante vestigingsvoorwaarden en heel wat goedkope werkrachten. Andy heeft geen enkele vorm van bescherming. Is hij ziek, dan krijgt hij geen loon en riskeert hij zijn job kwijt te raken. Hij kan niets opzij zetten voor zijn oude dag. Met meer dan tien jaar ervaring verdient hij 40.000 roepia's (3 euro) per dag voor zwaar labeur. Tuti en Andy wonen met hun zoontje in een klein huisje aan een modderige weg. Op zaterdag gaan we na het werk bij hen thuis op bezoek. Het huis van tweeverdieners had ik me wel anders voorgesteld. Het bestaat uit twee kleine ruimtes. Eén om in te slapen, en één voor alle andere bezigheden: eten (op de grond), tv kijken, bijpraten, bezoek ontvangen. Achterin is er een open ruimte die dienst doet als keuken en badkamer. In de slaapkamer past net een tweepersoonsmatras, waar de ouders samen met hun zoontje op slapen. Automatisch stel ik me allerlei vragen. Waar gaat dit kind slapen als het groter is? Waar zal het zijn huiswerk maken? Wat als er een kindje bijkomt?

VISKROKETJES OP EEN ZWART STRAND

In Yoghakarta (Bali) ontmoeten we een groep vrouwen die verschillende jobs combineren om aan het gezinsbudget bij te dragen. Ze werken enkele dagen als huishoudhulp of 'nanny' bij rijkere families of zelfstandigen met een drukke zaak in de stad. Voor een hele dag krijgen ze amper 1 euro. Daarnaast maken ze beignets, viskroketjes, of ander lekkers dat ze verkopen op het strand. De inkomsten zijn meestal beperkt, want op dit strand komt enkel de lokale bevolking. Stranden met zwart zand zijn nu eenmaal niet aantrekkelijk voor de buitenlandse toeristen, die parelwitte stranden verkiezen. In het oogstseizoen vind je deze vrouwen op de velden in de buurt. Dan verdienen ze een centje bij door te helpen bij de oogst van groenten, fruit en rijst.

BOVEN: Tuti woont met haar man en zoontje in een huisje met twee kamers aan een modderige weg. Nochtans werken ze allebei meer dan voltijds. Het minimumloon in Indonesië volstaat niet om rond te komen.

FOTO TIMENE D'HAESSE

LINKSONDER: In assembleerbedrijven zoals dat waar Tuti werkt, krijgen werknemers zelfs na jaren geen vast contract aangeboden. Zo zijn ze makkelijker te ontslaan, te vervangen en vooral: goedkoper.

FOTO CORINE VAN KELECOM

KREDIETGROEPEN BIJ DE VAKBOND

Al die informele jobs bieden hen geen enkele sociale bescherming of zekerheid. Dat merkte ook de vakbond KSBSI, een partnerorganisatie van ACV en Wereldsolidariteit. In Indonesië kan je je enkel bij een vakbond aansluiten als je vast werk hebt, iets wat dus voor steeds minder mensen is weggelegd. Daarom probeert KSBSI nu ook kleine groepen informele werkers samen te brengen. Een systeem van kredietgroepen zorgt ervoor dat deze vrouwen tegen een lage interest kleine investeringen kunnen doen, zodat hun inkomsten stijgen. De interest bekostigt bovendien medische consultaties voor de leden en hun kinderen. De vrouwen die we ontmoeten spreken lovend over dit initiatief. Hun bijdrage aan het gezinsbudget steeg en ze wonnen aan zelfvertrouwen om op te komen voor hun rechten. Nu dromen ze nog van een spaarsysteem om minimale sociale bescherming uit te bouwen. Of hoe ook vrouwen die de eindjes aan elkaar moeten knopen, de waarde inzien van een solidariteits-systeem dat ons zo vertrouwd in de oren klinkt.

CORINE VAN KELECOM

• www.waardigwerk.be
→ Campagne in de media

Campagne Waardig Werk loopt door

11.11.11 zette de campagne op de rails. Na nieuwjaar nemen de vakbonden, FOS-Socialistische Solidariteit en Wereldsolidariteit het voortouw. In mei trekken ze met de campagne naar meer dan duizend ondernemingen. Met de Schafthetijd! en een gedragscode. In die code beloven ondernemingen enkel te werken met leveranciers en onderaannemers die waardig werk hoog in het vaandel dragen.

ACTIE in beeld

Hobbykoks, geboren verkopers, trivia-adepten en tangodansers, ze kwamen allemaal aan hun trekken tijdens de 11.11.11-actie. Of wat dacht je van een boottochtje met een historische trekschuit? Vier dagen, vijf provincies, 20.000 vrijwilligers. Een overzicht in negentien foto's.

❶ Traditiegetrouw stond er in Edegem een 11.11.11-quiz op het programma. Ook dit jaar was deze avond vol weetjes een groot succes, met 18 ploegen die strijden voor de titel. FOTO MARION SCHRIJVERS

❷ Tijdens een gespreksavond met provinciaal coördinator Greet De Prins als moderator, vertelden Diestse jongeren over hun ervaringen in het Zuiden. Omgekeerd deelden mensen uit het zuiden hun impressies over het Noorden. FOTO GREET DE PRINS

❸ In Peer zette het comité een verkoopstand op aan de GB. Het mooie weer zorgde voor een duwtje in de rug. FOTO KRISTA KUPPENS

❹ De 50e editie van de 11-novembercross in Marke stond dit jaar deels in het teken van 11.11.11. Er werd een sponsorloop georganiseerd waar maar liefst 220 mensen aan deelnamen. Ook het comité van Marke ging voor de finish. FOTO LUK DOMBRECHT

❺ Het 11.11.11-comité uit Ardoosje zet jaarlijks haar beste beentje voor tijdens een kippenfeestje. De aanwezigen laten zich de verse frietjes, het ruime assortiment aan groentjes en de gebraden kip smaken. Daarnaast is er informatie over de campagne en kan iedereen voor een schandalige job solliciteren bij het interminkantoor. Alle ingrediënten voor een geslaagde 11.11.11-avond dus! FOTO PIETER LAPEIRE

❻ De leerlingen van het vijfde en zesde leerjaar in Alken maakten per klas een groepswerk rond 'waardig werk, waardig inkomen'. Op zondag 9 november werden alle werkes tentoongesteld in het cultuurcentrum en mochten kinderen, ouders en andere geïnteresseerden hun stem uitbrengen. Het beste kunstwerk werd bekroond met een fairtrade ontbijt voor de hele klas! FOTO LIEVE MISSOTTEN

❼ 11.11.11-Drongen bezorgde de Drongenaars een gezellige zondagochtend. Het comité stelde ontbijtpakketten samen met producten uit de Wereldwinkel, en ontbijtkoeken en pistolets van de plaatselijke bakkers. De pakketten werden op het gevraagde uur mooi afgeleverd aan de voordeur. FOTO WANDA CREPELLE

❽ Een namiddag op de Gentse Barge, een reconstructie van een 18e-eeuwse trekschuit, stond garant voor een mix tussen ontspanning en informatie. Tijdens een rondvaart in de Gentse haven vertelden journalist John Vandaele en 'dokter in overall' Karel Van Bever verhalen over waardig werk in Noord en Zuid. Ondertussen konden de kinderen naar sprookjes luisteren. FOTO ELS VAN DER SYPT

❾ De chiro van Bekkevoort maakt zich klaar voor de deur-aan-deuractie. FOTO GREET DE PRINS

❿ In de Brugse Poort stond een solidariteitsavond op het programma. Op een gezellige infomarkt kon men (verder) kennismaken met de campagne. Een lekker aperitief bracht de sfeer er meteen in. FOTO LEEN VERVAET

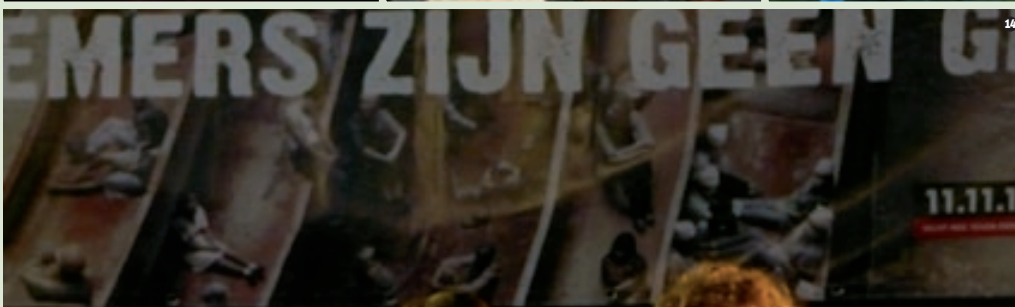
11

12

13

14

11 Het Diksmuidse comité en het Cultureel Centrum Kruispunt werken jaarlijks een 11.11.11-instuif uit. Deze editie kregen de aanwezigen strijdlieiders te horen van het koor Vamos Pra Lutar. Ook de Zuid-Afrikaanse bezoekers kregen ruim de tijd om hun projecten toe te lichten. 's Avonds stroomde de boterhalle vol voor de traditionele spaghettiavond, gevolgd door een wereldfuif. FOTO PIETER LAPERE

12 In Dilbeek werden voor de gelegenheid werelddateiers georganiseerd. De plaatselijke jeugd leefde zich uit op de djembés. FOTO GREET DE PRINS

13 Jeugdbewegingen in Waasmunster gingen op pad tegen onrecht en brachten de 11.11.11-actie dicht bij de mensen. FOTO NELLY VERHELST

14 In Kampenhout organiseerden de jongeren van jeugdhuis TonzenT een vrij podium ten voordele van 11.11.11. Ambiance troef! FOTO GREET DE PRINS

15

16

17

18

19

15 Deze klassieker blijft een succes. De pannenkoekenbakkers in Brussel-centrum konden de vraag nauwelijks bijhouden. FOTO NATHALIE SLOSSE

16 Het comité van Sint-Amands was er van in de vroege uurtjes bij. Dit jaar waren er tijdens de ontbijtactie al 1000 ontbijten de deur uit voor 8u 's morgens. Een bewonderenswaardige prestatie! FOTO MARION SCHRIJVERS

17 Het comité van Wevelgem had dit jaar de bezoekers Glynis en Wendy uit Zuid-Afrika te gast. Samen organiseerden ze o.a. een werkbrigade-kroegentocht, een infoavond, een etentje ...

Bovendien werden ze professioneel gefotografeerd in 'waardig werkplunje'. FOTO KATHY SURMONT

18 Na een geslaagde straatactie organiseerde de GWOSK in Kontich een originele afsluiter van het campagneweekend. Het werd een tangoavond, mét tangoinitiatie voor de beginners. Een geslaagd initiatief waarop veel enthousiaste dansers zich aan hun eerste tangopasjes waagden. FOTO MARION SCHRIJVERS

19 Op het wereldfeest for kids laat de Kidsfanfare van zich horen. Kiewit is bij deze wakkergetrommeld. FOTO IRIS MANGELSCHOTS

10

FOTO: LISA VAN DAMME

Gezellige reacties op het ONRECHT IN

Wie november zegt, zegt
11.11.11-campagne. En denkt
misschien automatisch *deur-
aan-deuractie*. Maar elk jaar
ontspruiten daarnaast zoveel
originale initiatieven aan de
breinen van de 11.11.11-vrijwilli-
gers. Een verslag uit Lichtervelde,
Laarne en Vossem.

DE WERELD

Exotische ritmes

Als ik om zeven uur in Lichtervelde toekom is het W(M)erkwaardig feest voor 11.11.11 al in volle gang. De zaal ziet zwart van het volk, want 185 man doet zich tegoed aan een heerlijke cous-cousmaaltijd, mét fair-trade producten. Ik loop de in werktenue gestoken medewerkers geregeld voor de voeten, want ook zij zijn talrijk. Voor het zevende jaar op rij al organiseert 11.11.11-Lichtervelde zo'n solidariteitsfeest. "Elk jaar kleden we het anders in, naargelang het campagnethema," vertelt Kris Vandenbussche, voorzitter van het comité. "Al leggen we tegenwoordig de nadruk minder op droge informatie, en meer op gezellig samenzijn. Het is onze

manier om de frustratie te verwerken over hoe dingen mislopen in de wereld. We willen hiermee ook andere mensen wakkerschudden."

Later op de avond trakteert de charismatische Marlène Dorcena de zaal op een optreden. Tussen de liedjes door vertelt ze over haar geboorteland Haiti. Kris: "Het is zeer motiverend om te zien dat we elk jaar nieuwe mensen aantrekken, ook voor de financiële actie die deze namiddag doorging. De vrijwilligers die van deur tot deur gingen, mogen vanavond gratis eten. Door deze activiteiten op elkaar te laten aansluiten, willen we meer zijn dan een louter financiële actie. We willen niet stilzitten maar actief iets doen, en meteen het Zuiden op een positieve manier in beeld brengen." Dat is, mede dankzij

zangeres Marlène, alvast prima gelukt. Het Lichterveldse publiek stemt daar unaniem mee in, weet ik al zonder het te vragen. De druk bezette dansvloer spreekt boekdelen.

De kinderen nestelen zich in de vertelhoek, of voeren klusjes uit voor het 'interimkantoor'. Zo moeten ze bijvoorbeeld gebruikte borden en glazen naar de keuken brengen. In ruil voor een volgestempelde klusjeskaart krijgen ze een zakje popcorn. Twee vliegen in één klap, want zo is er meteen minder afruimwerk voor de organisatie. FOTO'S: MIJSJEL DECLEER

De tijd loopt, en Vossem ook

Elf november, en veel lycra vandaag in Vossem. Anderhalf uur voor het startsein van de jaarlijkse 11.11.11-loopwedstrijd klinkt, staat er al een lange rij lopers klaar aan de inschrijvingstafel. Allemaal houden ze één oog wantrouwig op de steeds donkerder wordende lucht gericht. "Gisteren sloten alle Brusselse parken als gevolg van het stormweer," aldus Kris Craps van het 11.11.11-comité. "Maar vandaag verwachten we geen problemen." Twee lopers warmen alvast de spieren op. "In groep lopen is veel motiverender dan alleen rondjes in het park te rennen," vindt één van hen. "En als ik bij de eerste 380 lopers eindig, ben ik een tevreden man," vult zijn kompaan lachend aan. Of het hem gelukt is komen we niet te weten:

Voor de 5 km rond de Vossemvijver of 10 km door het Tervurenpark verwachtte men in Vossem 411 lopers. Het werden er 954, een recordaantal.

FOTO JOS VERROOGEN

onmogelijk iemand terug te vinden in de massa. De actie gaat vandaag al voor de 21e keer door. Het comité van Vossem trekt de jogging met een heel team vrijwilligers uit het verenigingsleven. "We kunnen rekenen op een heel trouw publiek, waaronder veel jongeren" aldus Kris.

13.40u. Het startschot – mét begeleidende fanfare – is amper gegeven, of de hemelsluizen openen zich meedogenloos. Supporters en sympathisanten verzamelen zich dan ook snel in de grote zaal van de basisschool, waar versgebakken pannenkoeken

op het menu staan. Niet iedereen heeft immers de loopschoenen uit de kast gehaald.

Amper 20 minuten later melden de eerste dapperen zich uitgeregend aan de finish. Als ook de 10km-atleten binnenkomen barst de zaal haast uit zijn voegen. "Waar er gewoonlijk rond de 500 deelnemers zijn, liepen vandaag maar liefst 954 lopers mee. Een absoluut recordaantal," vertelt Kris.

Het mag duidelijk zijn: de tijd loopt, maar Vossem doet dat ook!

"We kunnen rekenen op een hele schare trouwe vrijwilligers, waaronder veel jongeren. Het doet deugd die gezichten elk jaar terug te zien."

KRIS CRAPS, 11.11.11 VOSSEM

FOTO JOS VERROOGEN

Brood en spelen

In Laarne dragen een vijftal mensen de actie al jaren. Ook dit jaar zetten zij hun schouders weer onder een activiteit. Ze kozen voor een dag vol spelletjes voor jong en minder jong. De hele namiddag crossen joelende kinderen heen en weer met ballonnen en parachutedoek. Hoewel de opkomst lager is dan verwacht, vinden de kinderen zelf het geweldig. Geert Janssens: "Na verschillende filmavonden en een succesvol Boombal vorig jaar, wilden we dit keer iets nieuws proberen. Helaas bleek het niet zo eenvoudig de jeugdbewegingen te mobiliseren. Vanavond verwachten we voor de gezelschapsspelletjes toch een goede opkomst. We mikken met onze activiteit vooral op sensibilisering, onder ander door informatieve spelletjes in het aanbod op te nemen." Inderdaad zien we 's avonds duidelijk dat niet alleen kinderen voor een spelletje te vinden zijn. De avond begint met "Wereld op stoelen", een spel waarbij de deelnemers moeten inschatten hoeveel mensen op

de verschillende continenten in armoede leven. Het gaat er heftig aan toe als hele bevolkingsgroepen beginnen emigreren.

Iemand bombardeert zichzelf tot mensensmokelaar en haalt er ter illustratie zelfs een kar bij. Het spel 'Wereld aan tafel' spelen ze met dezelfde intensiteit. Ik zie nieuwbakken wereldleiders grinniken in hun vuistje, terwijl de arme boeren van dienst met alle macht terugvechten.

Ook 'gewone' spelletjes zijn er bij de vleet, en de

aanwezigen testen die graag uit. Zoals elk jaar zijn er ook wereldhapjes voorzien. Greet Janssens: "Normaal gezien zorgt de gezinsbond daarvoor. Dit jaar konden ze rekenen op de hulp van o.a. de KAJ en de werkgroep vluchtelingen." Lekkere zoete en hartige hapjes uit alle windstreken staan klaar om de kleine honger te stillen, iets wat de spelers zich geen twee keer laten zeggen.

CLAIRE BRACKE

In Laarne konden spelletjesfanaten en 11.11.11-sympathisanten zich de hele avond uitleven. Ze konden kiezen uit meer dan dertig gezelschapsspelletjes, onder andere het informatieve spel 'Wereld aan tafel'. FOTO LISA VAN DAMME

BIENVENIDOS in Boechout

Tien drukke dagen lang kwamen twee Dominicanen met eigen ogen kijken hoe het er tijdens een 11.11.11-campagne aan toegaat. Delci Sosa De Moreno en Carlos Manuel Reyes vertegenwoordigen

CASC, de grootste vakbondskoepel in de Dominicaanse Republiek. Hun verblijf in Antwerpen ging niet onopgemerkt voorbij. Ik ontmoet Delci en Carlos in Boechout, en tref ze aan de ontbijttafel met hun gastgezin.

OPEN HUIS

Mieke Goris en haar man Bob stelden hun huis in Boechout open voor het tweetal. Bob vindt dat zeer verrijkend. "We hebben altijd al een 'open huis'-traditie gehad. Onze kinderen weten dat, en brengen zelf ook geregeld gasten mee." Mieke valt hem bij: "Bovendien zijn Delci en Carlos heel aangename mensen. Zeer open ook, al zijn ze na een goed-gevuld weekprogramma uiteraard wat moe. Het is alleen jammer dat ons Spaans niet beter is." Veel uitleg is er nochtans niet nodig bij het verlekkeerde gezicht van Delci als Mieke haar warme pompoen voorzet, een echte ontdekking voor Delci. "Ze wil haast niets anders meer eten," lacht Mieke.

Sint-Gabriëlschool. Na vier uur les maken de jongeren nogal wat kabaal. Toch wordt het stil als Delci vertelt in welke omstandigheden jongeren van hun leeftijd vaak moeten leven in de Dominicaanse Republiek. "Onze jongeren krijgen niet dezelfde kansen als jullie," benadrukt Delci. "Velen halen zelfs de 20 jaar niet." Carlos laat trots de Dominicaanse vlag zien die hij altijd bij heeft. "Ik nodig jullie allemaal uit in mijn land. Hopelijk zien jullie dan meer dan alleen onze mooie stranden."

KOKOS ALS VOEDINGSBODEM

In de tomaten- en komkommerkwekerij die we nadien bezoeken komt de verkouden Carlos helemaal tot leven. Kweker Dirk Crollet leidt het gezelschap rond in zijn serres en legt uit hoe hij ook in de winter twee keer per week kan oogsten. Carlos wil overal het fijne van weten, en schetst de situatie van tomatenkwekers in de Dominicaanse Republiek. "De tomatenteelt is één van de sectoren waar mensen het meest uitgebuit worden. Bovendien vernielen de verwoestende orkanen dikwijls de oogsten," vertelt hij. Als hij hoort dat men de kokos die landbouwers in zijn land weggooien hier gebruikt als voedzame bodem, smeedt hij plannen voor een eventuele volgende uitwisseling. "Onze grootste kost in de winter is de verwarming," informeert Dirk nog. Daar moeten de twee Dominicanen eens hartelijk om lachen.

CLAIRE BRACKE

MEER DAN STRANDEN

We vergezellen hen op een bezoek aan de plaatse-lijke Oxfam Wereldwinkel. Carlos onderwerpt alle producten aan een nauwkeurig onderzoek. Een felgekleurde dromenvanger uit India trekt zijn aandacht. Na een blik op het prijskaartje stoot hij Delci met opgetrokken wenkbrauwen aan. Dertig euro is een fortuin voor een informele werker in hun land. In de namiddag doen Delci en Carlos hun verhaal aan de zesdejaars van de

 • www.11.be/bezoekers

BOVEN: Delci Sosa De Moreno (links), secretaris van pers en informatie bij CASC, geniet nog van een kopje thee met gastvrouw Mieke Goris. Er staat weer een drukke dag op het programma.

ONDER: Kris Crollet leidt Delci en Carlos rond in zijn tomaten- en komkommerkwekerij. In de Dominicaanse Republiek is de tomatenteelt een sector waar uitbuiting geen uitzondering is. FOTO'S LISA VAN DAMME

Weg met de managers

Sharkmart, het interactieve jongerenspel van 11.11.11, is voorbij. Een hele maand lang kropen 1184 jongeren in de huid van werknemers in Noord en Zuid. Ze verdienden punten door hun alter ego online te laten werken, soms tot 12 uur per dag. Virtuele uitbuiting?

PC-FOBIE OVERWONNEN

Enthousiast losten de deelnemers dilemma's op, zochten ze naar de cryptisch omschreven locaties van gereedschapskisten, snorden ze geheime codes op en onderhandelden ze keihard over de uitwisseling daarvan. Daarbij kwamen ze heel wat te weten over waardig werk. Dat managers in verhouding wel héél veel verdienen, bijvoorbeeld. En dat een onschuldig lijkende beslissing je in sommige landen je job kan kosten.

Voorals studenten speelden mee op de virtuele arbeidsmarkt. Nochtans was het geen student die de eerste plaats, en daarmee ook de Joker-reischeck van 500 euro wegkaapte. Jo Goosens is districtscommissaris van de scouts en gidsen Noordkempen, en haalde maar liefst 43 411 punten. De reischeck van 250 euro ging naar Melissa Yseboodt. Zij kwam via Facebook op de Sharkmartsite terecht, en sprokelde daar 35 847 punten bijeen. Goed voor een tweede plaats. "Ik speelde al van dag twee intensief mee. En als ik ergens mijn tanden inzet, ga ik er ook voor. Als ik een avondje uitging hield mijn moeder een

oogje in het zeil. Zij overwon zo haar pc-fobie en ik eindigde als tweede. Een echte win-winsituatie dus."

VIRTUELE PROTESTACTIES

De meeste spelers sloten zich aan bij een groep, wat spelstrategisch voordelig was. Van de 131 groepen bekroonde Sharkmart de Noord-Zuidstudenten uit Leuven tot meest verdienstelijke groep. De gedreven studenten hielpen hun topspeler 'NZPieter' aan een derde plaats. Ze waren niet de enigen die tot het uiterste gingen. Op de chatbox en het forum ging het er soms hard aan toe. Het kwam zelfs tot protestacties tegen regiomanagers die te lang op hun post bleven zitten. Melissa: "Hoe realistischer het werd, hoe leuker. Je bent op een andere manier bij het thema betrokken, want elke beslissing heeft ook voor jou gevolgen. Sowieso is waardig werk voor mij heel actueel. Ik ben volop aan het solliciteren en merk elke dag dat er, ook in België, slechtbetaalde jobs zijn."

CLAIRE BRACKE

De Joker-reischeck van 250 euro ging naar Melissa Yseboodt. Haar plan voor een reis naar India krijgt hierdoor meer vorm.

MET DANK AAN

Duidelijke boodschap

Is de 11.11.11-actie gezien? Weet de Vlaamse bevolking dat we waardig werk in de kijker plaatsten? En hoe zit het ondertussen met de aandacht voor de Millenniumdoelstellingen? Bij 11.11.11 geen nattevingerwerk. TNS-media peilde naar de impact van de campagne.

Eerste vaststelling: de boodschap is goed overkomen. De slogan is begrepen door twee derden van de ondervraagden. Dat is een sterke stijging tegenover vorig jaar. Toen trokken we de aandacht op de catastrofale handelsakkoorden die de Europese Unie aan haar vroegere kolonies wil opdringen (de EPA's). Maar verrassend genoeg, kwam de roep voor waardig werk ook sterker over dan de populaire uien campagne. De vormgeving van de *Waardig Werk*-campagne kwam ook over als zeer aantrekkelijk en creatief. Keerzijde van de medaille vormde het bereik van de campagne.

Blijkbaar kwamen toch wel minder mensen in contact met *Waardig Werk* dan de campagnes van de vorige jaren.

Ondertussen weten nog één op de vijf ondervraagden precies uit te leggen wat de Millenniumdoelstellingen zijn, net als de voorbije twee jaar. Alleen in 2005 lag deze score dubbel zo hoog. Maar toen stond het bekendmaken van de Millenniumdoelstellingen centraal in de 11.11.11-campagne.

Het doet goed om vast te stellen dat we met onze campagnes een groot deel van de bevolking bereiken en aan het denken zetten.

Jos Geysels: "Als de wereldleiders de nieuwe globale financiële structuur bespreken, moet de Noord-Zuidbeweging met enkele sterke punten naar voor komen. We hebben jaren gehamerd op de Tobintax en op een regulering van de financiële markten."
FOTO ERIC DE MILDT

Noord-Zuidbeweging wil meer wegen op de POLITIEK

Op 22 maart 2009 buigt de Noord-Zuidbeweging zich over de vraag hoe ze sterker kan wegen op de toekomst. Geen dag te vroeg voor Jos Geysels, voorzitter van 11.11.11. Hij ziet een aantal uitdagingen die een gezamenlijke aanpak vragen.

De Noord-Zuidbeweging heeft geen traditie van congressen. Waarom nu een congres?

Jos. Het is belangrijk om af en toe alle mensen die te maken hebben met internationale solidariteit samen te brengen, een stand van zaken op te maken en samen te bespreken welke richting we uitwillen. We staan als beweging voor een aantal uitdagingen die een gezamenlijk antwoord vragen. Ik denk aan de lokale particuliere initiatieven en de vraag naar efficiëntie – waar gaat ons geld naartoe? Hoe gaan we reageren op de tendens dat overheden de ngo's meer en meer willen inzetten als uitvoerders van hun beleid? Je kan daar beter zelf een antwoord op formuleren vooraleer anderen antwoorden in jouw plaats.

Wat verwacht je van het congres?

Jos. Voor mij is het congres geslaagd als de conclusies ervan concreet zijn en als ze de volgende jaren gaan doorwegen in onze werking. Ik denk dan aan meer politiek werk en het sterker gaan wegen op het beleid. Ook op het vlak van de communicatie kunnen we stappen vooruit zetten en is er nood aan meer integratie van wat we samen kunnen doen. De diversiteit blijft belangrijk, maar we moeten tegelijk sterker gezamenlijk naar buiten treden.

Je wil meer politiek werken, maar tegelijk merken we dat er vraag is naar een concreet verhaal. Hoe verzoen je die twee zaken?

Jos. Mensen uiten hun solidariteit in de eerste plaats als een reactie op een concrete nood. Als een vorm van rechtvaardigheid. Tegelijk weten we dat die

nood niet verholpen is zonder structurele oplossingen. Die twee zijn perfect te verbinden. Een voorbeeld daarvan is de recente stijging van de voedselprijzen. Dramatisch voor de meerderheid van de bevolking in het Zuiden. Mensen zijn spontaan verontwaardigd en willen deze mensen steunen, terecht. Maar als beweging waren we te weinig aanwezig in het politieke debat om te hameren op de onrechtvaardige handelsstructuren die deze crisis veroorzaken. Idem met de nieuwe globale financiële structuur die de wereldleiders in april zullen bespreken. Ik zou het erg vinden als we dan niet met enkele sterke punten naar voor komen. We hebben jaren gehamerd op de Tobintax en op een regulering van de financiële markten. We mogen nu niet afwezig blijven.

Je pleit ook voor meer integratie, meer samen naar buiten treden. Gaat dat niet ten koste van de verscheidenheid binnen de beweging?

Jos. Het is een misverstand dat een versterking van de beweging als geheel, de diversiteit in het gedrag brengt. Het is niet de bedoeling om alles samen te doen, maar een aantal duidelijke doelstellingen te bepalen en daar samen voor te gaan. Heeft het gezamenlijke standpunt over de situatie in Oost-Congo de positie van de organisaties die daar werken verzwakt? Ik denk het niet. Maar als je wil wegen op het politieke debat, dan moet je daar wel aanwezig zijn als beweging. Politiseren en bewegen. Dat is de boodschap.

EDDY MAES

• www.11.be/21maart

Toekomstcongres

Zaterdag 21 maart 2009

Brussel, EHSAL, Stormstraat 2

11.11.11 steunen

als je er niet meer bent

Steeds meer mensen schenken een deel van hun erfenis aan goede doelen. De stijging van eigen inkomsten van 11.11.11 is o.a. te danken aan zulke legaten. Maar wat is een legaat nu eigenlijk en waarom wil 11.11.11 dit promoten?

WAT IS EEN LEGAAT?

Een legaat is een schenking in je testament van roerende of van onroerende goederen. Die schenking kan naar familie en vrienden gaan, maar ook naar een goed doel als 11.11.11. Als wij een legaat ontvangen heeft de overledene aan 11.11.11 gedacht bij het opmaken van zijn of haar testament. Dat maakt een legaat een bijzondere gift waar we respectvol mee omspringen. Een legaat hoeft niet altijd een grote som geld of een huis te zijn, een fles wijn kan evengoed. Het blijft een bijzonder teken van waardering voor het werk van 11.11.11.

WAAROM NEMEN MENSEN EEN GOED DOEL OP IN HUN TESTAMENT?

Mensen laten een legaat na aan een goed doel om verschillende redenen. Eerst en vooral willen ze ook na hun dood iets betekenen voor het goede doel waarin ze geloven. Daarnaast genieten ngo's een gunstig successietarief van 8,8% in Vlaanderen, ongeacht de waarde van het legaat. Door een duolegaat^(*) in je testament op te nemen kan je zelfs de andere erfgenamen flink wat successierechten besparen. Als je geen testament opmaakt en er zijn geen erfgenamen, gaat je volledige bezit naar de staat. Je kan het dan beter schenken aan iets dat jij zinvol vindt.

GEMEENSCHAPPELIJKE CAMPAGNE

Een campagne voeren waarin de dood centraal staat is zeker niet vanzelfsprekend. Maar we willen dat

meer mensen erbij staan dat ze 11.11.11 ook kunnen steunen door ons op te nemen in een testament. Daarom starten we binnenkort met onze eigen communicatie rond legaten. Maar we nemen nu al – samen met 45 andere organisaties – deel aan een gemeenschappelijke campagne om het legaat te promoten: **testament.be**. Een gelijkaardige campagne leidde in Groot-Brittannië en Nederland tot een significante stijging van het aantal legaten. Daarnaast steunen we ook de Vereniging voor Ethiek in de Fondsenwerving, die bij de overheid lobbyt voor 0% successierechten voor ngo's.

Vind je ook dat ngo's geen successierechten zouden moeten betalen? Onderteken de petitie op www.nultarief.be

LINDA SONCK, COÖRDINATOR FONDSSENWERVING

^(*) Een duolegaat is een fiscale techniek die zowel je erfgenamen als 11.11.11 bevoordeelt. De ngo betaalt de eigen successierechten (8,8%) en de successierechten van de andere erfgenamen. De erfgenamen houden zo meer over en ook de ngo wint erbij.

De campagne **Testament.be** wil legaten aan goede doelen bespreekbaar maken. Meer dan 45 organisaties, waaronder 11.11.11, nemen eraan deel. Gezicht van de campagne is Jan Declair.

- www.11.be/legaten
- www.testament.be

Slachtoffers MIJNBOUW weren zich

Conacami is de confederatie van gemeenschappen die getroffen worden door de mijnbouw in Peru. Door hun krachten te bundelen proberen ze hun rechten te verdedigen tegen zeer machtige tegenstanders.

FOTO CONACAMI

11. PARTNER

Via 11.partner kan je 11.11.11 als vaste schenker steunen. Je engageert je om met minstens 5 euro per maand de werking in Zuid en Noord te ondersteunen.

Zo'n vaste bijdrage is voor 11.11.11 belangrijk omdat ze meer zekerheid biedt voor een goede planning op lange termijn. De afgelopen 3,5 jaar schreven 6.000 actieve sympathisanten zich in, die elke drie maand nieuws ontvangen over wat er met hun steun wordt gerealiseerd.

UNIEKE DYNAMIEK

De mijnbouw in Peru kende de voorbije decennia een gigantische expansie. Als gevolg daarvan doken talloze problemen de kop op. Zo leidde de ontginning tot sterke milieuvervuiling, het verlies van gronden en het aftappen van water. Daarmee geconfronteerd, richtten een aantal leiders van boerengemeenschappen in 1999 Conacami op.

De organisatie ontwikkelde op zeer korte tijd een dynamiek die uniek is in de regio. Ze liet vele gemeenschappen inzien wat de nieuwe mijnbouwprojecten voor hun dagelijks leven betekenen.

Dankzij de vorming en de uitwisseling die Conacami met bevriende ngo's organiseert, zijn de gemeenschappen zich bewust van hun rechten én zijn ze beter gewapend om die te verdedigen. Op dit moment zijn gemeenschappen aangesloten uit alle zones waar mijnbouwprojecten lopen of gepland zijn. De afgelopen jaren leidden een aantal acties waarbij Conacami betrokken was tot successen.

INTIMIDATIE EN LASTERCAMPAGNES

In Tambogrande wou het Canadese mijnbedrijf *Manhattan Minerals* goud ontginnen in een vruchtbare vallei. De bevolking dwong het bedrijf na een jarenlange strijd op de knieën. In Cajamarca trok de regering haar toelating voor de ontginning van de Cerro Quilish in. Conacami is erin geslaagd de mijnbouwproblematiek op de nationale politieke agenda te plaatsen. Maar de tegenkanting is enorm. De bedrijven zijn zeer machtig en de ultraliberale regering staat volledig aan hun kant. Ze doen alles om de gemeenschappen het zwijgen op te leggen, gaande van intimidatie en het omkopen van leiders tot lastercampagnes en arrestaties. Sommige leiders en gemeenschappen raken hierdoor ontmoedigd. De belangrijkste opdracht van Conacami blijft dan ook de samenwerking te versterken en het onrecht blijvend aan te klagen.

DIRK PEETERS

• www.11.be/11partner